

Ducatus Brunsvicensis.

Regio & unde
dicta.

Situs.

Imperium ma-
jor.

Urbes.

Ducatus Brunsvicensis ab urbe primaria Brunsvico nomen sibi sumpsit. Vrbs autem ipsa a Brunone Ludolfi Ducis Saxoniæ Filio nomen appellationemque sortita est. Is enim quem inchoaverat vico nomē reliquit, qui ab illo dictus est *Brunonis* vicus seu potius sinus, quilingua Saxonica vocatur *Wyck*: nunc *Brunsvicum* sive *Brunswyck* dicitur. Est autem *Brunsvicensis* ditio amplissima a Magdeburgen sis & Halberstadiensis Diœcesis finibus, & ab Hercynia silva, ad Albim usque pertinens. Circa annum autem Christi 1100 XXXX Imperator Fridericus Dominium Brunsvicense provexit in Ducatum, & Ottонem Brunsvici Dominum & Luneburgi, Ducem creavit, Henrici Leonis successorem, qui generale Saxoniæ habuit Dominium. Fridericus 11 Ottонem Leonis Nepotem fecit Ducem Brunsvicensem & Luneburgensem, attributis ei armis, quæ avus ejus extulerat Anglia, duobus fulvis Leonibus pro ditione Brunsvicensi & alium carulei coloris Leonem, adjectis in clypeo maculis de terra Luneburgensi, quæ erant olim Hermanno Duci & posteris ejus, cum titulo Ducatus Saxoniæ. De reliquis Ducibus videndum Munsterus lib. 11 Cosmographiæ. *Brunsvicum* hodie non tantum hujus Ducatus, sed & totius Saxonie Metropolis, quondam a Conditore *Brunopolis*. Ptol. *Tubisurgium* ex Francisci Irenici sententia: Vrbs antiqua magna, forma quadrata, ædium pulcherrimarum frequentia nitidissime culta: Civibus plena, Moenibus ac fossato dupli profundissimo, & aliquot in locis tripli, ac quolibet aquis stagnante, munita: Vallo etiam inter fossata crassissimo ducto per circuitum, variis Arborum confito generibus valida: quinque foris, quinque prætoriis, & totidem Magistratibus excellens. Conditæ est a duobus Fratribus Brunone ac Theodoro, aliis Theomaro dicto, Ludolfi Ducis Saxoniæ Filiis, anno 1000 LXI, ut eorum Historicus Hermannus testatur. Hanc urbem Onacra amnis perlabitur, qui in Hartonica Silva ortus, duas in partes Civitatem scindit, omnem immunditatem secum trahens, ac variis undique pontibus cooperitus, Visurgi tandem conjungitur. Non habet Civitas aquam potabilem, sed fere bibunt Cerevisiam: Vini usus carior, ac rarer. Vrbs hæc parvis orta initii multas per tempora accessiones habuit, ut per vices amplificata, nunc in eas excreverit vires atque opes, ut facile Principibus suis titulum indiderint, qui inde Duces Brunsvicenses vocantur. Libet hoc loco, ea quæ Curiae hujus urbis præfixa leguntur, ob frequentissimas hujus contentiosi seculi lites forenses, paucis subjugere. In controversiis causarum, capitales inimicitiae oriuntur: fit amissio expensarum: corpus quotidie defatigatur, labor auius exercetur: Multa in honesta crimina deinde consequuntur: Bona & utilia opera postponuntur: & qui sepe credunt obtinere, frequenter succumbunt. Et, si continent, computatis laboribus & expensis, nihil acquirunt. Inter cæteras hujus Ducatus Civitates haud postrema quoque est *Goslaria* civitas Imperialis. Hanc urban Henricus 1 Pater magni Ottonis urbium amator in formam Civitatis erexit. Anno 1151 Imperator Henricus 111 ingéribus regni florescens opibus, urbem istam mirificè ornavit, quam de parvo molendino, ut aiunt, vel de tugurio venatoris duo priores Henrici, & iste nunc 111 in tā magnâ sicut hodie certi potest, urbē bono provexere auspicio, in qua Regale Palatium hic Imp. magnifice exstruxit & 11 Omnipotenti Dœo cōgregationes instituit, *Helmstadium* Opidum medio inter Brunsvicum & Magdeburgum itinere est: id Guliel-